

Arrest

nr. 306 449 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DE MULDER
Stationsstraat 35/1
1730 ASSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 23 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 november 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat SURURLIULGEN *loco* advocaat S. DE MULDER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U bent geboren op de [...]de dag van de 11de maand van 1985 (Ethiopische kalender (EK)> Gregoriaanse kalender (GK): [...].07.1993) in Mojo, gelegen in de Oromia regio (Ethiopië). U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en u behoort tot de Tigray etniciteit.

Uw vader werd geboren in Dansha, Tigray regio, maar werkte als een public communications officer voor het TPLF en diende hiervoor te verhuizen naar Mojo in de Oromia regio.

U werd er geboren en groeide er op. Tot uw tien jaar ging u jaarlijks een week naar Tigray om de familie van uw moeder te bezoeken. Op uw achttiende ging u nog eens met uw moeder naar Mekelle.

Nadat u uw middelbare school had afgerond in Mojo, studeerde u verder aan de universiteit in Addis Abeba in 2004 (EK>GK: 2011). De bachelor studies duurden vijf jaar en gedurende deze periode pendelde u elke week tussen Mojo en Addis Abeba. In 2008 ging u eenmalig naar Mekelle om een onderzoek te voeren in het teken van uw studies. Na uw studies keerde u terug naar Mojo waar u begon in de bouw als supervisor. U deed dit werk een jaar en verhuisde nadien naar Addis Abeba, maar pendelde elk weekend naar Mojo. In Addis Abeba werkte u als een 'urban planner' om oplossingen te vinden voor bepaalde infrastructuur problemen en hielp mee in een radiostation. In juli 2018, toen u op bezoek was in Mojo, werd het bijgebouw van uw ouderlijk huis in brand gestoken terwijl u er nog in zat. Uw burens hielpen u uit de brand en brachten u naar het ziekenhuis. Na twee jaar te hebben gewoond in de Bole wijk in Addis Abeba werd uw huurcontract stopgezet, omwille van uw etnie. Ook werd u gevraagd om niet meer terug te komen naar het radiostation waar u werkte. U verhuisde daarom naar een andere wijk, Haylet, en bleef daar meer dan acht maanden.

Tijdens uw verblijf in Addis Abeba, begon u in de 6de maand van 2012 (EK>GK: februari 2020) aan uw master Management. U deed dit twee maanden tot de universiteit diende te sluiten omwille van corona. Bovendien raadden uw professors u aan om uw studies verder te zetten in het buitenland, om er stedelijke en regionale planning te studeren. Omwille van uw studies vroeg u een paspoort en een visum voor Polen aan. Het is ook rond deze periode dat u zich inzette voor de Tigrayans in de oorlog. U verzamelde producten in Mojo omdat u daar veel mensen kende. U werd echter gearresteerd en zat van 22 februari tot 26 februari 2021 in hechtenis. Nadat ze u vrijlieten, gaven de veiligheidsdiensten u een verbale waarschuwing.

U verkreeg uw visum voor Polen de eerste week van maart 2021 en vertrok eind maart 2021 naar Polen. U bleef daar vijf of zes weken, maar vertrok omdat u ziek was en diende te betalen voor hulpverlening. U kende iemand in België die u vertelde dat het Rode Kruis in België u kon helpen. U nam de BlaBla Car en kwam toe in België op 28 mei 2021. Drie maanden later, op 27 augustus 2021, diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: een oproepingsbrief om u aan te melden bij de gevangenis, uw schoolattesten, een examenrapport van de basisschool, een certificaat Hotel Management en HR opleiding, een certificaat van de National Blood Bank, uw Addis Residentie kaart, verschillende medische attesten, een brief van een Belgische familie, een brief van uw werk in België, een brief van uw manager in België, een brief van het Port Louise kamp waarin vermeld wordt dat uw paspoort verdwenen is, een kopie van dat paspoort, een kopie van de identiteitskaart van uw broer, een kopie van het diploma van uw broer en een kopie van uw werkcontract.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. U gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat u psychologische hulp kreeg, maar verklaarde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u de behandeling stopzette nadat u beter werd. Verder verklaarde u op uw persoonlijk onderhoud dat u antidepressiva en slaapmedicatie neemt en deze op de dag van het persoonlijk onderhoud heeft ingenomen (zie notities CGVS, dd. 7 december 2022, p.2-3 – verder CGVS1). Er werd hiermee rekening gehouden tijdens de persoonlijke onderhouds. Zo werd er voorgesteld om extra pauzes te voorzien indien u dit nodig achtte en kreeg u de nodige tijd om uw asielrelaas naar voren te brengen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud geheel op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart vervolging te vrezen in uw land van herkomst omwille van het feit dat u tot de etnische groep Tigray behoort – net zoals uw ouders. Het Commissariaat-generaal betwijfelt ten eerste echter dat u door de Ethiopische autoriteiten of maatschappij als lid van de etnische groep Tigray wordt beschouwd. U toont namelijk, buiten de beweemde afkomst van uw ouders, geen link aan met de taal, cultuur of samenleving van de regio Tigray. Er kunnen met andere woorden vragen gesteld worden wat uw beweemde Tigray herkomst betreft.

Het Commissariaat-generaal kan niet zomaar aannemen dat u in de Ethiopische samenleving of door de autoriteiten als Tigrayer zal worden gezien, louter omdat u dat claimt te zijn. Het behoren tot een

bepaalde etnische groep gaat immers ook samen met het beoefenen van de culturele praktijken van deze groep, zoals taal, kledij, manier van interactie... U kan tijdens het interview ten overstaan van het Commissariaatgeneraal echter geen redelijke band aantonen die uw behoren tot de groep van de Tigray aantoon. Zo bent u eerst en vooral de taal Tigrinya niet machtig, en is het Amhaars de taal waarin u bent opgegroeid. Het is vreemd dat u het Tigrinya niet spreekt – hoewel u beweert dat het de moedertaal van uw beide ouders is – en hoewel u beweert dat u tot uw tiende meermaals (minstens jaarlijks) naar Tigray zou geweest om uw familie te bezoeken (die Tigrinya spreken). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt welke taal u dan met uw familieleden sprak, haalt u aan dat u wel degelijk Tigrinya met hen sprak, maar dat u de taal nadien vergeten bent (zie notities persoonlijk onderhoud, dd. 12 januari 2023, p.6 – verder CGVS2). U geeft verder aan dat u in een Amhara omgeving bent opgegroeid, waar iedereen Amhaars sprak, en dat ook uw ouders deze taal met u spraken. Het is echter vreemd te noemen dat u amper enige notie blijkt te hebben van de taal van de etnische groep waartoe u aangeeft te behoren – zeker gezien uw bewering dat u wel degelijk Tigrinya zou hebben gesproken met uw familie in Tigray, maar ook gezien uw bewering dat uw vader een min of meer vooraanstaand lid zou zijn geweest van het TPLF – de partij die de belangen van de Tigray behartigt. Het is verwonderlijk te noemen dat hij geen belang zou hebben gehecht aan het feit dat u de Tigrinya taal zou spreken – zijn moedertaal en de taal van de etnische groep waarvan hij zelf de belangen verdedigd zou hebben in zijn beweerde rol binnen het TPLF. Wat de rol van uw vader betreft dient bovendien opgemerkt te worden dat u bijzonder weinig kan vertellen over zijn verleden en heden binnen deze politieke beweging. U haalt aan dat hij al erg lang lid is van het TPLF, dat hij in 1984 (EK) naar Mojo, Amhara regio, verhuisde samen met uw moeder, om er te gaan werken in opdracht van het TPLF (zie CGVS2, p.8). Gevraagd wat zijn rol dan was, of wat hij er moest gaan doen, antwoordt u dat u het niet weet. U kan enkel vertellen over zijn meest recente functie in Mojo waar hij in de ‘public relations’ afdeling van de partij zou hebben gewerkt zonder dit verder te kunnen specificeren (zie CGVS2, p.8). U verklaart dat hij dit gedaan zou hebben tot 1997 (EK – 2005 GK) en dat hij dan naar de Tigray regio zou zijn verhuisd om er zich permanent te vestigen. Over wat hij dan in Tigray moest doen, blijft u ook op de vlakte. U haalt aan dat u ‘denkt’ dat hij promotie kreeg en dat hij verantwoordelijk was voor de rekrutering en training in de stad Dansha, maar kan hierover verder weinig meer vertellen (zie CGVS2, p.8-9). Gevraagd waarom u niet meer kan vertellen over het werk van uw vader, antwoordt u dat hij er niet over vertelde, dat hij enkel zei dat hij het druk had, en dat hij training moest geven (zie CGVS2, p.9). Het is echter opvallend te noemen dat u niet meer kan vertellen over de beweerde professionele activiteiten van uw vader aangezien de beweerde functie van uw vader net een cruciale rol zou hebben gespeeld in de problemen die uw familie later zou hebben gekend.

Verder komt u ook niet verder dan te stellen dat uw vader van Dansha afkomstig zou zijn, en uw moeder van het dorp Soroka in de Tigray regio. Zoals gezegd geeft u aan meermaals naar de Tigray regio te zijn geweest tot uw tiende (minstens jaarlijks) – maar ook nog twee maal erna – onder meer in het kader van uw studies. Op basis van deze verklaringen zou verwacht mogen worden dat u enkele doorleefde en overtuigende verklaringen zou kunnen afleggen over uw bezoeken aan deze plaatsen in de Tigray regio, maar ook wat dit betreft weet u niet te overtuigen tijdens uw twee persoonlijke onderhouds voor het CGVS. U geeft aan dat u meestal naar een tante ging in Mekelle en dat u van daaruit naar Dansha en/of Soroka ging om uw familie te bezoeken. Over Mekelle weet u echter bitter weinig te vertellen. U vermeldt twee wijken waar uw familie zou wonen, maar kan deze niet lokaliseren. Verder kent u geen andere wijken of andere plaatsen in de stad. Dit is des te opmerkelijker aangezien u aangeeft dat u in het kader van uw studies ook in Mekelle bent geweest naar aanleiding van een onderzoek in samenwerking met de universiteit van Mekelle. U geeft aan dat u in het Axum hotel verbleef omdat dit naast de universiteit was gelegen. U kan echter beide plaatsen amper situeren in Mekelle. Bovendien is het Axum hotel in het centrum van Mekelle gelegen en de universiteitscampus buiten het centrum – ten zuiden van de stad in de buurt van de luchthaven (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is echter vooral opvallend dat u aangeeft onderzoek te hebben verricht in het kader van ‘urban planning’ en dat uw onderzoek in Mekelle specifiek over ‘street addressing’ ging (zie CGVS2, p.13). U geeft met name aan dat u in een bepaalde buurt huisnummers moest gaan geven (zie CGVS2, p.13).

U moest een sample maken van deze buurt in Mekelle en vervolgens uitwerken eens u terug was in Addis Abeba. Het doel was de gegevens om op Google Maps te plaatsen (zie CGVS2, p.13). Gevraagd om welk district het ging, of in welke buurt u onderzoek moest doen, geeft u merkwaardig genoeg het antwoord dat u het niet weet, dat u geen idee heeft om welke buurt het ging (zie CGVS2, p.13). Gevraagd waar de universiteit gelegen is, weet u wel dat deze buiten de stad is gelegen, maar heeft u geen idee in welke richting (ten aanzien van het centrum) (zie CGVS2, p.13). **Het is echter heel erg vreemd te noemen dat u niet meer kan vertellen over uw bezoek aan Mekelle in het kader van uw studies – des te meer omdat het net uw opdracht was om een bepaalde buurt in kaart te brengen voor uw beweerde onderzoek – maar ook in het licht van uw verklaringen dat u in het verleden meermaals op bezoek zou zijn geweest in de hoofdstad van de Tigray regio.** U slaagt er amper in iets te vertellen over de hoofdstad, kent slechts twee buurten, weet zich blijkbaar niet te oriënteren in de stad, en kan enkel vage en algemene verklaringen afleggen over het Ashenda feest dat er in de zomer gevierd werd – net zoals overal in de regio, maar ook in Addis Abeba.

Verder kan u bijzonder weinig vertellen over uw beweerde bezoeken aan Dansha en Soroka – de plaatsen waar respectievelijk uw vader en moeder geboren zouden zijn. U geeft aan tijdens uw jeugd meermaals naar deze plaatsen te zijn gereisd. Gevraagd hoe u zich dan naar Dansha begaf (vanuit Mekelle) – toch gelegen aan de andere kant van de Tigray regio in het westen, weet u tijdens uw tweede onderhoud voor het CGVS enkel te vertellen dat u via Axum (en Shire) ging en dat het een lange rit was (zie CGVS2, p.15). Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud voor het CGVS had u zelfs geantwoord dat u niets kon vertellen over de rit Mekelle-Dansha: niet welke steden en dorpen ertussen lagen, noch hoe lang de rit duurde (zie CGVS1, p.14-15). Wanneer u gevraagd wordt wat u zich nog herinnert van de stad Dansha, geeft u aan dat u er zich niet veel van herinnert, dat er sesam werd geteeld (zie CGVS2, p.15). Gevraagd waar uw familie woonde, geeft u aan dat ze in de buurt 'Habesha' woonden, maar u kan niets anders over deze stad vertellen – wat toch opvallend is aangezien u hier meermaals tijdens uw jeugd geweest zou zijn en dit toch een zekere indruk op u moet hebben nagelaten. U kent ook geen andere plaatsen of dorpen in de buurt van Dansha en kent geen andere buurten of markante plaatsen in deze stad (CGVS2, p.15). U geeft merkwaardig genoeg ook aan dat u er telkens slechts één dag gebleven zou zijn wat opvallend is rekening houdend met de lange reistijd tussen Mekelle en Dansha (CGVS2, p.15). Tijdens uw eerste onderhoud voor het CGVS had u wel gezegd dat er telkens 'enkele dagen' zou zijn gebleven (zie CGVS1, p.15). U geeft ook aan meerdere malen naar Soroka te zijn gegaan – het geboortedorp van uw moeder – maar ook hier kan u niet meer over vertellen dan dat ze in dit dorp sesam teelden, en dat het aan de grens met de Amhara regio ligt. U kan de afstand niet inschatten tussen Dansha en Soroka – en geeft aan dat dit laatste dorp in Western Tigray is gelegen – terwijl objectieve info aangeeft dat het dorp in feite in de Amhara regio ligt (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). **Het gebrek aan (doorleefde) antwoorden over uw beweerde bezoeken aan Dansha en Soroka (en ook Mekelle) tijdens uw jeugd, maar ook als jongvolwassen in het kader van uw hogere studies, doen ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van deze boude beweringen.**

Voorts blijkt uit uw verklaringen een beperkte affiniteit met de Tigray etnie en cultuur. U laat weliswaar twee Tigray feestdagen vallen ('Ashenda' en 'martelarendag') maar kan ook hier niet echt doorleefde verklaringen over afleggen. U beschrijft het Ashenda feest zoals een buitenstaander het zou doen, en gevraagd wanneer 'martelarendag' gevierd wordt geeft u verkeerdelijk aan dat het in februari plaatsvindt (zie CGVS1, p.9). Volgens objectieve informatie wordt dit feest immers op 22 juni gevierd (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud wordt u de vraag gesteld of er veel Tigray woonden in Mojo waarop u positief antwoordt (zie CGVS1, p.14). Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS wordt u deze vraag opnieuw gesteld maar dit maal antwoordt u merkwaardig genoeg dat uw familie één van de weinige Tigray families in Mojo was (zie CGVS2, p.18). Wanneer u tijdens het tweede interview verder gevraagd wordt hoe ze in Ethiopië zouden weten dat u Tigray bent, aangezien u geen Tigrinya spreekt, geen kenmerkende littekens heeft, het niet op uw identiteitskaart wordt vermeld, en vloeiend Amhaars spreekt, haalt u aan dat het van generatie op generatie geweten is wie tot welke etnische groep behoort (zie CGVS2, p.16). Ook hier verwijst u opnieuw naar uw vader en diens beweerde rol binnen het TPLF (zie CGVS2, p.16-17). U geeft ook aan dat personen van Tigray herkomst Amhaars spreken met een kenmerkend dialect, maar dat u dit dialect zelf niet spreekt, aangezien u bent opgegroeid buiten de Tigray regio en accentloos Amhara spreekt. Het CGVS stelt dan ook vast dat u er niet in slaagt uw beweerde Tigray etnie – via uw beide ouders – aannemelijk te maken, niet door overtuigende verklaringen, niet door enig begin van bewijs. Zo kan u geen documenten voorleggen die uw Tigray etnie staven, noch die van uw vader (of moeder), of van de beweerde hogere functie van uw vader binnen het TPLF.

Het CGVS uit bijgevolg twijfels bij uw beweerde Tigray herkomst (via uw ouders) aangezien u de taal van deze etnische groep niet spreekt, een beperkte affiniteit vertoont met de specifieke Tigray cultuur, u weinig doorleefde verklaringen kan afleggen over uw beweerde bezoeken aan de Tigray regio (met name aan de hoofdstad Mekelle en aan de geboortedorpen van uw vader en moeder) en aangezien u tot slot weinig info kan geven over de beweerde functie van uw vader binnen het TPLF.

Aangezien het CGVS ernstige twijfels uit over uw beweerde etnische achtergrond, komt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten eveneens in het gedrang doordat deze het gevolg zouden zijn geweest van uw beweerde Tigray herkomst. Buiten deze vaststelling kunnen bovendien nog enkele opmerkingen gemaakt worden over de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Zo haalt u in eerste instantie aan dat u het slachtoffer werd van een aanval op uw familiewoning in Mojo waarbij een deel van de woning in brand zou zijn gestoken en waarbij u bewusteloos zou zijn gevallen en uiteindelijk gered zou zijn door uw burens (zie CGVS2, p.18). U heeft echter geen idee wie de daders van deze beweerde brandstichting waren en kan dit incident op geen enkele andere manier staven. U legt weliswaar een medisch attest voor waarin littekens worden vermeld die op uw lichaam werden vastgesteld, maar het attest kan om evidente redenen geen uitspraak doen over de omstandigheden waarin deze littekens werden opgelopen. U situeert dit incident voor de uitbraak van de Tigray oorlog, maar na het aantreden van de nieuwe premier Abyi. U situeert het incident met name in juli 2018 (zie CGVS1, p.14). Wanneer u gevraagd wordt naar enige documenten, haalt u aan dat uw tante de documenten in de woning zou hebben verbrand om te vermijden dat men zou weten dat jullie gelinkt konden worden aan het TPLF (zie CGVS1, p.20). Wanneer echter ter verduidelijking gevraagd wordt wanneer uw tante dit deed, antwoordt u dat ze dit echter pas in 2020 deed, dus twee jaar later, nadat u reeds in België was (zie CGVS1, Verder haalt u aan dat u twee dagen in het ziekenhuis van Mojo zou hebben doorgebracht, na de beweerde brandstichting maar dat u hierna nog twee maanden verzorging kreeg in uw ouderlijke woning in Mojo, de plaats van het brandincident (zie CGVS2, p.19). Nadien zou u teruggekeerd zijn naar Addis Abeba zonder dat u verdere problemen had gekend in Mojo – waar u overigens ook geen klacht had neergelegd bij de lokale politiediensten. Bijgevolg vallen er wel wat vragen te stellen wat betreft de beweerde brandstichting in een deel van uw ouderlijk huis in Mojo. U slaagt er niet in dit incident te staven, niet door overtuigende verklaringen, niet door enig begin van bewijs, zoals bijvoorbeeld van uw beweerde hospitalisatie na het incident. U kan ook geen details geven over mogelijke daders, legde geen klacht neer bij de politie, kon nadien twee maanden probleemloos herstellen in uw ouderlijke woning en keerde nadien gewoon terug naar Addis Abeba.

In de hoofdstad haalt u een tweede incident aan waarbij u aangehouden zou zijn door de Ethiopische veiligheidsdiensten nadat u acties had ondernomen om hulpgoederen te verzamelen ten voordelen van de slachtoffers in de Tigray regio – nadat de oorlog er was uitgebroken. U zou gedurende vijf dagen zijn aangehouden en ondervraagd (zie CGVS2, p.20). Het merkwaardige in dit aspect van uw verhaal is dat u beweert dat u medische hulp zou hebben verzameld in uw geboortestad Mojo – de stad waar u ternauwernood aan de dood zou zijn ontsnapt – en de stad waar u ook andere problemen van discriminatie zou hebben gekend ten gevolge van uw etnische achtergrond. Het is bijgevolg erg vreemd te noemen dat u zich net naar deze stad zou hebben begeven met als doel hulpmateriaal te verzamelen om ze nadien naar de Tigray regio te brengen. U kan verder ook niet aangeven hoe de politiediensten op de hoogte zouden zijn geweest van uw beweerd opzet (zie CGVS2, p.21). U beweert dat u bent vrijgekomen nadat uw advocaat – geregeld door uw vader – een politieman had omgekocht, maar gevraagd naar de naam van deze advocaat komt u niet verder dan het geven van een voornaam (zie CGVS2, U zou vervolgens – na uw vrijlating – nog een maand verbleven hebben in Addis Abeba alvorens het land te verlaten – ook al met de hulp van u advocaat. Wat betreft uw vlucht uit uw land van herkomst moet tot slot opgemerkt worden dat u Addis Abeba heeft verlaten middels uw eigen paspoort – en een visum voor Polen. U kon zonder noemenswaardige problemen Addis Abeba verlaten, zoals u zelf aanhaalt voor het CGVS (zie CGVS2, p.22).

Ook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kunnen bijgevolg in twijfel worden getrokken. Enerzijds doordat u er niet in slaagt de oorzaak van deze problemen aannemelijk te maken, met name uw beweerde etnische achtergrond, maar anderzijds ook door weinig overtuigende verklaringen over de door u beweerde vervolgingsfeiten.

Bovendien, zelfs indien geloof gehecht zou kunnen worden aan de door u aangehaalde en beweerde Tigray herkomst, dient gewezen te worden op de gewijzigde situatie in de hoofdstad Addis Abeba wat betreft de behandeling van personen met een Tigray achtergrond. Immers, het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië.

De situatie van Tigreërs in Addis Abeba”, d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreersaddis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de

situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray zou zijn, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft. Hierboven werd immers ruim beargumenteerd waarom het CGVS twijfels uit over uw beweerde Tigray etnie, maar ook over de beweerde rol van uw vader binnen het TPLF, alsook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst. Zelfs indien wel geloof zou gehecht kunnen worden aan uw etnische achtergrond, lijkt het wel vast te staan dat u gedurende een aantal jaren in Addis Abeba heeft verbleven, dat u er gewoond en gewerkt heeft, en er een leven uitgebouwd had.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor. Ten eerste legt u een kopie voor van uw residentiekaart van Addis Abeba en een kopie van uw diploma dat u behaald hebt in Addis Abeba, hierbij uw lang verblijf in de hoofdstad bevestigend. Ook een oproepingsbrief legt u voor. U geeft aan dat deze brief verzonden werd nadat u reeds vertrokken was uit Ethiopië. Bovendien is het zo dat kopieën gemakkelijk te vervalsen zijn en daardoor een beperkte bewijswaarde hebben. Bovendien moeten documenten gepaard gaan met overtuigende en geloofwaardige verklaringen wat in uw geval duidelijk niet zo is. Een kopie van uw paspoort, een kopie van een examenrapport van de basisschool, een kopie van schoolcertificaat van de 10de en 12de graad, een kopie van een document van de bloedbank, een kopie van een opleidingscertificaat en een kopie van uw diploma in Addis Abeba legt u ook voor. Deze documenten hebben enkel betrekking tot uw persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. Ook de nieuwe identiteitskaart van uw broer legt u voor samen met zijn diploma. Hier dient er te worden opgemerkt dat uit dit document niet af te leiden is dat deze persoon wel degelijk uw broer is. U legt ook een brief voor van een Gentse familie. De brief gaat louter over hun positieve ervaring met u. Ook legt u twee aanbevelingsbrieven voor van uw werk. Deze drie brieven hebben echter geen betrekking tot uw asielrelaas en hebben daarom ook geen invloed op bovenstaande vaststellingen. Vervolgens legt u ook nog verschillende medische attesten voor. Het attest van een verpleegster dat zij uw voet behandelde heeft betrekking tot een behandeling hier in België en heeft geen invloed op uw asielrelaas. Hetzelfde kan gezegd worden over het attest over uw keelpijn. Voorts legt u een medisch attest voor over uw littekens. Deze vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen opliep. Een arts doet de vaststelling betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Ook legt u voor uw tweede persoonlijk interview verschillende medische attesten voor met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, zowel van de psycholoog als van consultaties bij de psychiater. Hieruit blijkt dat u aan post traumatische stress zou lijden, maar een goede oriëntatie heeft in tijd en ruimte. In ieder geval blijkt uit uw beide persoonlijke onderhouds dat u wel degelijk in staat was om beide interviews tot een goed einde te brengen, dat u steeds op de vragen antwoordde en u aangaf alle vragen begrepen te hebben. Tot slot legt u ook nog een brief ter attestatie dat u uw paspoort verloor. Niet alleen gaat het hier niet om een aangifte bij de politie, maar het heeft ook geen betrekking tot uw asielrelaas en heeft bijgevolg ook weinig toegevoegde waarde.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 23 januari 2023.

De opmerkingen die u formuleerde hebben voornamelijk betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van die aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker bespreekt onder “*uiteenzetting der feiten*” zijn identiteit en die van zijn ouders. Hij gaat in op zijn Tigrayaanse afkomst en die van zijn ouders en stelt als volgt:

“2.1. Betreffende de Tigrayaanse afkomst van zijn ouders

Verzoekers vader is geboren in Dansha in West-Tigray. Verzoekers moeder is geboren in Soroka in West-Tigray. Beide ouders groeiden op in hun geboortedorp en woonden na hun huwelijk in Dansha. Toen verzoekers vader een baan kreeg aangeboden in Addis Abeba, verhuisde het gezin naar Mojo. Na 13 jaar keerde verzoekers vader echter definitief terug naar Tigray en bezocht hij de familie in Mojo slechts een paar keer per jaar.

In de beslissing van het CVGS wordt vermeld dat Soroka niet in de regio Tigray ligt, maar op het grondgebied van Amhara.

Dit is niet correct.

Zoals te zien is in onderstaande afbeelding “1, liggen Dansha en Soroka dicht bij de grens van de Tigray-regio en de Amhara-regio:

[...]

De exacte scheiding/demarcatie tussen Tigray en Amhara is het voorwerp van een eeuwenoud geschil dat tot op de dag van vandaag nog niet is opgelost.

De kaart in bovenstaande afbeelding toont de demarcatielijn die door de federale regering van Ethiopie is vastgesteld. De regering van Tigray is daarentegen van mening dat ook gebieden ten zuiden van deze demarcatielijn deel uitmaken van Tigray.

Onderstaande afbeelding “2 toont de locatie van Dansha en Soroka aan ten opzichte van de demarcatielijn van de federale overheid. Dansha ligt duidelijk ten noorden van de demarcatielijn, terwijl Soroka ligt ongeveer 1,5 km ten zuiden van de demarcatielijn. Soroka ligt dus in het gebied dat de regering van Tigray en de Tigrayanen beschouwen als deel van het Tigrayaanse grondgebied.

[...]

De Tigrayese etniciteit van de ouders wordt ook bevestigd door het feit dat de moedertaal van beide ouders Tigrinya is. Zoals allé Tigrayanen die in de buurt van Amhara wonen, spreken beiden ook vloeiend Amhaars.

Over de Tigrayaanse afkomst van de ouders van verzoeker, en dus ook van verzoeker, kan dus geen twijfel bestaan.

2.2. Betreffende de Tigrayaanse familienaam van verzoeker

S.T. is een typische Tigrayaanse naam, op basis waarvan diens familie geïdificeerd werd.

Zoals verzoeker in zijn tweede interview heeft uitgelegd, hebben zijn twee broers A. en K. in de zomer van 2020 hun familienaam veranderd in H.G. (een typische Oromonaam) om niet als Tigrayanen te worden geïdentificeerd.

Dit wordt aangetoond door een diploma van K., de broer van verzoeker, uit 2015, waarop zijn oude familienaam staat (zie stuk 8: diploma broer onder diens oude naam ‘K.S.T.’), en een recentere identiteitskaart met zijn nieuwe familienaam (zie stuk 9: Foto (recto-verso) ID-kaart broer onder diens nieuwe naam, in de taal van de regio Oromia, ‘G.H.G.’).

Kortom, enkel en alleen al op basis van zijn typische Tigrayaanse familienaam wordt verzoeker als van Tigrayaanse afkomst herkend in Ethiopië, en als dusdanig geïdificeerd.

2.3. Betreffende het TPLF- lidmaatschap van en tewerkstelling door verzoekers vader

Zoals reeds gesteld, was de vader van verzoeker actief binnen het TPLF.

Deze politieke partij heeft een aanzienlijke rol gespeeld in de politieke ontwikkeling in Ethiopië.

Van 1988 tot 2018 leidde de TPLF een politieke coalitie, het Ethiopisch Revolutionair Democratisch Volksfront (EPRDF), samen met drie andere, kleinere politieke bewegingen. Deze coalitie voerde een 15 jaar lange oorlog tegen het Derg-regime.

De TPLF, met de steun van het Eritrese Volksbevrijdingsfront (EPLF), wierp op 28 mei 1991 het Derg-regime omver en installeerde een nieuwe regering die aan de macht bleef tot de TPLF op 2 april 2018 uit de federale regering werd gezet.

Op 18 januari 2021 beëindigde de ‘Ethiopia's National Electoral Council’ de erkenning van de partij op grond van gewelddaden en rebellie door de leiding van de partij tegen de federale regering in 2020, evenals een gebrek aan vertegenwoordiging. Op 6 mei 2021 keurde het Ethiopische Huis van Afgevaardigden formeel een parlementaire resolutie goed waarin de TPLF als terroristische organisatie werd aangeduid.

2.4. CGVS trekt ten onrechte de afkomst van verzoeker in twijfel

[...]

Beperkte kennis van het Tigrinya

Zoals verzoeker op geloofwaardige en consequente wijze heeft uitgelegd in de interviews, heeft hij zeer weinig gelegenheid gehad om Tigrinya te leren en te spreken. Hij groeide op in Mojo in de Oromia regio en ging naar een school waar hij les kreeg in het Amhaars. Zijn moeder (die tweetalig Tigrinya/Amhaars spreekt) sprak Amhaars met de kinderen. Zijn vader probeerde aanvankelijk Tigrinya met de kinderen te spreken. Aangezien hij echter zeer weinig tijd met hen doorbracht, kon verzoeker hierdoor geen Tigrinya leren. De familiebezoeken aan verzoekers familieleden in Tigray, met wie verzoeker Tigrinya sprak, waren onregelmatig en kort.

Bovendien spreken Tigrayanen die buiten Tigray wonen gewoonlijk Amhaars, zelfs met andere Tigrayanen. Verzoeker sprak dus ook Amhaars met de leden van andere Tigrayese families in Mojo.

Beperkte informatie over de politieke activiteiten van vader

Er zijn in wezen drie redenen waarom verzoeker altijd zeer beperkte informatie heeft gehad over de beroepsactiviteiten van zijn vader.

Ten eerste was zijn vader zich zeer bewust van de risico's die zijn sterk politieke rol met zich meebracht voor de leden van zijn gezin. Hij vermeed daarom informatie over zijn activiteiten met zijn familie te delen.

Ten tweede is het in de Ethiopische cultuur ongepast voor kinderen van welke leeftijd dan ook om hun ouders vragen te stellen over hun beroepsactiviteiten. Verzoeker heeft daarom nooit geprobeerd meer informatie van zijn ouders te krijgen.

Ten derde bracht verzoekers vader weinig tijd door met zijn kinderen. Nadat hij in 2005 naar Tigray was teruggekeerd, bezocht hij het gezin slechts een paar keer per jaar voor korte periodes. Verzoeker was 12 jaar oud toen zijn vader terug verhuisde naar Tigray. Dit betekent dat hij zijn vader zelden zag toen hij de leeftijd had bereikt waarop hij belangstelling kon tonen voor de beroepsactiviteiten van zijn vader en deze kon begrijpen.

Beperkte herinneringen aan de tijd in Tigray

Het feit dat verzoeker slechts beperkte herinneringen heeft aan zijn bezoeken aan Tigray is niet verrassend, aangezien hij Tigray slechts eenmaal per jaar bezocht, de bezoeken slechts enkele dagen duurden en, wat nog belangrijker is, deze bezoeken ophielden toen hij ongeveer 10 jaar oud was.

Het is ook belangrijk om er rekening mee te houden dat verzoeker lijdt aan een ernstige posttraumatische stressstoornis (PTSD - hierop wordt infra uitgebreid ingegaan, met bespreking van de medische stukken), aangezien hij tijdens zijn verblijf in de gevangenis werd gemarteld.

Zoals vermeld in het psychiatrisch rapport van Dr. E.D., is een van de symptomen waaraan verzoeker lijdt geheugenverlies. Dit tast ook zijn vermogen aan om zich details te herinneren van gebeurtenissen die meer dan 20 jaar geleden plaatsvonden.

De datum en informatie omtrent 'Martelarendag'

In de beslissing van het CGVS staat dat verzoeker verkeerdelijk zou hebben geantwoord dat "Martelarendag" in februari wordt gevierd.

Het antwoord van de aanvrager was echter volledig correct. Martelaarsdag ("Yekatit 12" in het Amhaars) herdenkt het bloedbad en de gevangenschap van Ethiopiërs door de Italiaanse bezettingstroepen na een moordaanslag op maarschalk Rodolfo Graziani op 19 februari 1937.

Martelarendag wordt daarom in februari gevierd.

In juni wordt een andere Dag van de Martelaar gevierd. Deze dag staat in het teken van het bloedbad in Hawzen, waarbij op 22 juni 1988 honderden burgers in Hawzen werden gedood door luchtbombardementen.

Dus ook op dit punt is de conclusie van het CGVS niet correct."

Vervolgens gaat verzoeker in op "de redenen voor het ontvluchten van Ethiopië" en herhaalt hij zijn relaas.

Ook aangaande zijn "reisweg - aankomst België - aanvraag asiel en navolgende procedure" herneemt verzoeker zijn verklaringen. Verder stelt hij dienaangaande:

"Verzoeker kon het land verlaten zonder te worden tegengehouden door de Ethiopische grenscontroles, aangezien de oproepingsbrief met het oog op zijn aanhouding (zie stuk 6) na zijn vertrek werd uitgevaardigd."

Wat betreft de vluchtelingenstatus geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting. Vervolgens voert hij aan als volgt:

"4.1.2. EERSTE ONDERDEEL: De uiteenzetting van het relaas van verzoeker en de feiten van vervolging waarvan hij slachtoffer werd en dreigt te worden"

Verzoeker betreft een vluchteling aangezien er in zijn hoofd sprake is van een gegronde vrees voor vervolging om reden van zijn Tigray-afkomst.

Zijn afkomst werd door verzoeker al meermaals doorheen het dossier uiteengezet en aannemelijk gemaakt.

Zo stelt hij in zijn persoonlijk onderhoud o.m.:

- Dat enkele van zijn broers hun achternaam lieten veranderen, om niet te kunnen worden gelinkt aan Tigray. S.T. is immers een typisch Tigrayaanse naam;
- Dat het ouderlijk achterhuis in brand werd gestoken door mensen van Oromese etniciteit, op moment dat verzoeker zich in dat achterhuis bevond, en daar door de brandstichters werd opgesloten;
- Toen verzoeker in Addis Abeba verbleef, werd het huurcontract van verzoeker verbroken omwille van diens etniciteit;
- Dat hij ook op het werk in Addis Abeba, ingevolge van zijn etniciteit, discriminatie ondervond. Zo werd hij op een gegeven moment uitgesloten van deelname aan verschillende vergaderingen en werd hij niet meer op de hoogte gehouden van allerlei belangrijke ontwikkelingen binnen het bedrijf;
- Dat ook op het openbaar vervoer tal van beledigingen en verwensingen naar zijn hoofd werden geslingerd;
- Dat verzoeker tot overmaat van ramp werd gearresteerd toen hij tijdens de oorlog vanuit Mojo verschillende producten probeerde over te brengen naar Tigray. Hierbij werd hij betrappt door de autoriteiten die dit beschouwden als het verlenen van hulp aan een terroristische organisatie (TPLF). Hiervoor heeft verzoeker 5 dagen in de gevangenis verbleven, tot wanneer hij in gevolge van de omkoping van een officier door de toenmalig advocaat van verzoeker kon vrijkomen. Mogelijks zat hij zonder deze ingreep nog steeds vast voor het verlenen van steun aan het TPLF.
- De advocaat van verzoeker ontving nog een oproepingsbrief op naam van verzoeker, met de melding dat deze zich dient aan te bieden aan de gevangenis voor verder onderzoek.

Ook blijkt uit de bovenstaande uiteenzetting der feiten (II. Uiteenzetting der feiten) dat er, in tegenstelling tot hetgeen wordt voorgehouden in de bestreden beslissing, geen twijfel kan bestaan over verzoekers afkomst.

Verzoeker verwijst hiervoor naar hetgeen supra werd uiteengezet omtrent zijn identiteit en afkomst, de identiteit en afkomst van zijn ouders, zijn typische Tigrayaanse naam, alsook de activiteiten en tewerkstelling van zijn vader voor de TPLF.

Deze elementen werden telkens ten onrechte door CGVS in twijfel getrokken (cf. supra).

Verzoeker maakte bovendien reeds het voorwerp uit van feiten van vervolging en ernstige schade in zijn thuisland, voorafgaandelijk aan zijn vlucht.

Te weten dat betrokkene 1) reeds onderworpen werd aan een vervolging (te weten zijn verblijf in de gevangenis te Mojo van 22 februari 2021 tot en met 26 februari 2021), alsook 2) het feit dat hem werd meegedeeld dat hij opnieuw gearresteerd zou worden én dat hij hiervan reeds een oproepingsbrief mocht ontvangen, dewelke aan het dossier werd gevoegd (stuk 6).

Onder stuk 6 wordt deze oproepingsbrief (in afschrift + vrije vertaling) bijgebracht.

Dit document betreft een brief opgesteld dd. 27/08/2013 (Ethiopische kalender, oftewel dd. 03/07/2021 in onze kalender), gericht aan verzoeker, waarbij deze wordt aangemaand zich aan te dienen bij de politie met het oog op ondervraging en waarbij hij van zijn vrijheid beroofd kan worden.

In deze brief wordt vermeld, als reden van de uitvaardiging van het "aanhoudingsmandaat":

[...]

Dit document bevat het bewijs zwart op wit van de vervolging van verzoeker omwille van zijn Tigrayaanse afkomst alsook zijn betrokkenheid met de activiteiten van de politieke krachten binnen deze bevolkingsgroep.

Als bewijs van deze vervolging en ernstige schade in het verleden dient eveneens verwezen te worden naar de medische getuigschriften dewelke verzoeker aan het dossier heeft laten voegen en op heden nogmaals neerlegt (stukken 2 en 3 + vrije vertaling).

Uit deze stukken blijkt concreet m.b.t. de vervolging en ernstige schade:

- Stuk 2: Psychiatrisch verslag van Dr. E.D., waarin o.m. wordt gesteld dat verzoeker lijdt aan een ernstige vorm van posttraumatisch stresssyndroom, trauma dat voortdurend wordt gereactiveerd door de onzekerheid van zijn situatie, maar ook door de diepe bezorgdheid die hij heeft over zijn familie in Ethiopië.

[...]

- Stuk 3: Medisch verslag van Dr. K., waarin o.m. wordt gesteld dat verzoeker lijdt aan:

[...]

Ook ten overstaan van de DVZ maakte verzoeker melding van deze schade ("Ik ben in behandeling voor mentale problemen en ik heb brandwonden sinds mijn huis afbrandde in 2018 en ik heb problemen met mijn voet sinds ik geslagen werd in de gevangenis."), reden waarom door de DVZ werd beoordeeld dd. 28/09/2021 dat verzoeker bijzondere procedure noden heeft (stuk 4: beoordeling bijzondere procedurele noden).

Op grond van deze medische attesten dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het verleden slachtoffer is geworden van ernstige feiten van foltering en geweld.

Alsook dient te worden vastgesteld dat hij hiervan op heden nog steeds psychisch duidelijke en waarneembare sporen vertoont.

Het betreffen duidelijke aanwijzingen in de zin van artikel 48/7 Vw. die maken dat de vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker gegrond is.

Dat verzoeker aldus van het vermoeden in de zin van artikel 48/7 Vw. dient te genieten en als vluchteling dient te worden erkend.

Overwegende dat op basis van voorgaande elementen het risico op toekomstige daden en feiten van vervolging uiterst reëel is.

De CGVS stelde daarentegen, m.b.t. het veiligheidsrisico in Ethiopië, in de bestreden beslissing:

[...]

Deze beoordeling door de CGVS is onvolledig, niet langer actueel en wordt betwist.

Het CVGS verwijst aldus naar haar eigen rubriek "landeninfo", waarbij voor Ethiopië op 23/07/2023 een verslag verscheen, waarbij o.m. wordt gesteld dat de situatie voor de Tigreërs intussen zou zijn genormaliseerd en dat een groot deel van de Tigreërs intussen zou zijn vrijgelaten.

Het CVGS schenkt in dit verslag echter ook aandacht aan de problematische situatie die de Tigreërs op heden nog ondervinden in hun thuisland:

[...]

Aldus is het op basis van de eigen verslaggeving van het CGVS duidelijk dat Tigreërs nog steeds worden geviséerd, reden waarom ze een laag profiel aanhouden.

Het door het CGVS aangehaalde verslag lijkt zichzelf dus tegen te spreken, is niet sluitend omtrent de actuele situatie.

Eigen nazicht door verzoeker in objectieve, internationale bronnen leidt daarenboven tot een geheel andere vaststelling.

Uit deze bronnen blijkt immers dat de situatie m.b.t. de Tigreërs veel ernstiger en gevaarlijker is dan door CGVS weerhouden.

Er is m.a.w. sprake van een onderschatting van de gevaarssituatie door CGVS.

Hiervoor wordt verwezen naar de volgende, objectieve verslagen/elementen:

[bespreking van en citaten uit stukken 10-12 bij het verzoekschrift]

Kortom, de feiten waarvan verzoeker slachtoffer werd en dewelke hij aanvoert (foltering, willekeurige detentie, misdaden tegen de mensheid, etc.), en de gevaarlijke situatie in zijn thuisland, zijn nog steeds actueel en worden bevestigd door objectieve bronnen.

Dat er aldus een gegronde vrees bestaat dat verzoeker bij terugkeer naar Ethiopië onderworpen zal worden aan vervolging op basis van zijn etniciteit en afkomst.

4.1.3. TWEEDE ONDERDEEL: De foute beoordeling van het CGVS van deze elementen

De CGVS heeft als taak een adequate beoordeling te maken omtrent de door verzoeker aangehaalde gegevens tijdens zijn verhoren alsook de documenten dewelke hij neerlegde ter staving van zijn verzoek.

Belangrijk is dat verzoeker opmerkt dat het CVGS weinig tot geen aandacht schenkt aan consistentie van verklaringen tussen de 2 afgelegde verhoren. Verzoeker heeft aannemelijke, coherente en accurate verklaringen afgelegd, behoudens hier en daar een detail, maar zeker m.b.t. kernaspecten van de vluchtmotieven, cruciale gebeurtenissen of levensbepalende ervaringen die aanleiding waren tot de vlucht. De verklaringen van verzoeker waren in dat verband intern coherent.

[theoretische uiteenzetting]".

Aangaande de "schending van artikel 3 EVRM - verbod op foltering" voert verzoeker aan als volgt:

"Gelet op de uiteenzetting supra onder 4.1. eerste grief;

Gelet op de gegronde vrees voor vervolging, de risico's voor verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn thuisland, en gelet op de gebeurtenissen uit het verleden waarvan hij slachtoffer werd;

Overwegende dat, op basis van deze elementen, een terugzending zou neerkomen op het blootstellen aan folteringen onmenselijke behandeling, en dit in strijd met artikel 3 EVRM;

Dat artikel 3 van het EVRM immers bepaalt:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. "

Dat bij terugkeer in Ethiopië minstens een vermoeden bestaat dat het mogelijk is dat verzoeker zou worden blootgesteld worden aan folteringen onmenselijke behandeling;

Dat de bestreden beslissing aldus voormeld artikel 3 EVRM schendt en een aantasting uitmaakt van de fundamentele rechten van verzoeker;

Dat de bestreden beslissing aldus dient te worden hervormd en dat aan verzoeker de internationale bescherming dient toegekend."

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus stelt het verzoekschrift:

"Principes

[...]

Toepassing: De actuele situatie in Ethiopië en de nationale onveiligheid

Op basis van al hetgeen voorafgaat, gelet op de uiteengezette verslagen en elementen, en in tegenstelling tot de achterhaalde beoordeling vanwege de CGVS, is er heden nog steeds sprake van een hoog veiligheidsrisico in Ethiopië, ten gevolge van een binnenlands gewapend conflict, een conflict dat niet beperkt blijft tot één of meer regio's maar een conflict met uitzaaiingen die nationaal verspreid zijn.

Zie in het bijzonder supra: eerste grief - eerste onderdeel, en de aldaar vermelde uiteenzetting van de stukken 10 - 11 - 12:

[...]

Overigens, niet alleen personen van Tigrayaanse afkomst lopen daarbij een ernstig risico maar ook andere etniciteiten lopen gevaar (zie supra de verschillende verslagen).

Er bestaan ten aanzien van verzoeker dan ook zwaarwegende gronden om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren (en zelfs indien Uw Raad per impossibile niet zou aannemen dat verzoeker van Tigrayaanse afkomst zou zijn), hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit:

- zowel: foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (art. 48/4, §2, b) Vw.);
- alsook en in ieder geval: ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c) Vw.).

Reden waarom aan verzoeker in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"2. Psychiatrisch verslag van Dr. E.D.;

3. Medisch verslag van Dr. K.;

4. DVZ 'Beoordeling bijzondere procedurele noden';

5. Arbeidscontract van onbepaalde duur dd. 05/07/2023;

6. Brief met betrekking tot aanhouding (vrije vertaling + afschrift);

7. Schrijven raadsman verzoeker aan DVZ dd. 13/10/2021;

8. Diploma broer onder diens oude naam 'K.S.T.';

9. Foto (recto-verso) ID-kaart broer onder diens nieuwe naam 'Q.H.G.';

10. Artikel website Amnesty, 18/09/2023, Ethiopia: UN Human Rights Council must renew the mandate of its investigative body as crisis spreads to other parts of the country + Nederlandstalige (beknoptere) versie website;

11. Verslag van 'the International Commission of Human Rights Experts on Ethiopia' dd. 14/09/2023;

12. Verslag van de VN Mensenrechtenraad dd. 03/10/2023, 'The acute risk of further atrocity crimes in Ethiopia: an analysis'."

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor problemen omwille van zijn Tigray etnie.

5. Verzoeker maakt zijn beweerde Tigray etnie echter niet aannemelijk.

Vooreerst legt verzoeker geen enkel bewijskrachtig stuk neer dat zijn Tigray afkomst kan staven, noch van de Tigray afkomst van zijn vader of moeder noch van de beweerde "*sterk politieke rol*" van zijn vader binnen het TPLF.

Evenmin kan verzoeker zijn beweerde etnie middels zijn verklaringen aannemelijk maken, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker heeft amper een notie van de Tigrinya taal. De uitleg in het verzoekschrift, met name dat verzoeker zeer weinig de gelegenheid gehad heeft om Tigrinya te leren en te spreken (kreeg in Mojo les in het Amhaars, zijn moeder sprak Amhaars met hem, zijn vader probeerde wel om Tigrinya met de kinderen te spreken maar bracht zeer weinig tijd met hen door, de bezoeken aan de familieleden in Tigray waren onregelmatig en kort) kan niet overtuigen. Er kan immers niet worden ingezien waarom verzoekers ouders, van wie de moedertaal beweerdelijk het Tigrinya was, hun kinderen geen Tigrinya zouden meegeven door het thuis te spreken. Dit klemmt des te meer omdat verzoekers vader beweerdelijk betrokken was bij TPLF, een partij die de belangen van de Tigray behartigt. In die zin is het evenmin aannemelijk dat verzoeker met andere Tigrayanen die buiten Tigray wonen enkel Amhaars zou spreken omdat het geenszins aannemelijk is dat Tigrayanen ophouden met het spreken van hun moedertaal wanneer ze niet in Tigray wonen.
- Verzoeker kan de afkomst van zijn ouders niet aannemelijk maken. Hij beweerde dat zijn vader van Dansha afkomstig zou zijn en zijn moeder van het dorp Soroka in de Tigray regio, dat hij minstens jaarlijks naar de Tigray regio ging tot tienjarige leeftijd en dat hij meestal naar een tante ging in Mekelle en van daaruit naar Dansha en/of Soroka om familie te bezoeken. Over Mekelle blijkt verzoeker echter onaannemelijk onwetend, wat des te opvallender is gezien hij voor zijn studies in Mekelle was naar aanleiding van samenwerking met de universiteit van Mekelle waarbij hij in het kader van 'urban planning' onderzoek moest doen over 'street adresssing' in Mekelle (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 12 januari 2023, p. 13). Verzoeker bleek echter niet eens te weten waar de universiteit in Mekelle gelegen is ten aanzien van het centrum (notities 12 januari 2023, p. 13). Verzoekers kennis over Dansha bleek eveneens gebrekkig. Hij kon geen overtuigende of doorleefde verklaringen afleggen over de rit Mekelle-Dansha, over andere plaatsen of dorpen in de buurt van Dansha of over andere buurten of markante plaatsen in Dansha (notities 12 januari 2023, p. 15). Over Soroka kon verzoeker dan weer niet meer over vertellen dan dat ze in dit dorp sesam teelden en dat het aan de grens met de Amhara regio ligt; evenmin kon hij de afstand tussen Dansha en Soroka inschatten. Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker Tigray slechts eenmaal per jaar bezocht, de bezoeken slechts enkele dagen duurden en deze bezoeken ophielden toen hij ongeveer tien jaar was, dient te worden opgemerkt dat enkel kan worden vastgesteld dat verzoeker geenszins middels zijn verklaringen zijn familiale band met de Tigray regio aantoonde.

- Verzoeker beweert dat zijn vader een actief lid was van het TPLF en “een sterk politieke rol” had, maar verzoekers kennis hierover is ontoereikend. Verzoeker blijkt immers onaannemelijk onwetend over de rol(len) van zijn vader bij de partij (notities 12 januari 2023, p. 8). De vergoelijking in het verzoekschrift dat zijn vader vermeed hierover te vertellen omwille van de risico's, dat het in de Ethiopische cultuur ongepast is voor kinderen om hun ouders vragen te stellen over hun beroepsactiviteiten en dat zijn vader en dat zijn vader weinig tijd doorbracht met zijn kinderen, komt niet geheel overeen met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, met name dat zijn vader wel vertelde dat hij training moest geven en dat hij het druk had (notities 12 januari 2023, p. 9). Hoe dan ook komt het in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, waar hij in gebreke blijft.
- Verzoekers verklaringen over de twee Tigray feestdagen die hij noemt - ‘Ashenda’ en ‘martelarendag’- zijn niet doorleefd. Over ‘martelarendag’ stelde verzoeker dat het in februari plaatsvindt (notities 7 december 2022, p. 9), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dit feest op 22 juni gevierd wordt. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat Martelaarsdag (“*Yekatit 12*” in het Amhaars) herdacht wordt op 19 februari 1937 en dat in juni een andere Dag van de Martelaar gevierd wordt, dient te worden vastgesteld dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Tigray martelarendag wel degelijk gevierd wordt op 22 juni. Het feit dat verzoeker bij de vraag naar “*martelaren dag*” (notities 7 december 2022, p. 9) meteen dacht aan een andere (Ethiopische) martelarendag (zoals blijkt uit de Wikipedia-pagina “*Yekatit 12*”, waarnaar verwezen wordt in het verzoekschrift) en niet aan de Tigray martelarendag, onderstreept verder de onwaarachtigheid van zijn Tigray afkomst.
- Verzoekers verklaringen over Tigray in Mojo zijn tegenstrijdig, aangezien hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud beweerde dat er veel Tigray woonden (notities 7 december 2022, p. 14) om dan tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan te geven dat zijn familie één van de weinige Tigray families in Mojo was (notities 12 januari 2023, p. 18).

6. De door verzoeker reeds eerder voorgelegde stukken (“*Diploma broer onder diens oude naam ‘K.S.T.’*” en “*Foto (recto-verso) ID-kaart broer onder diens nieuwe naam ‘Q.H.G.’*”; stukken 8-9 bij het verzoekschrift) moeten aantonen dat verzoekers broer K. zijn “*typische Tigrayaanse naam*” heeft gewijzigd naar een “*typische Oromo naam*”, net zoals zijn andere broer A..

Deze stukken kunnen echter niet aantonen waarom deze man - van wie verzoeker beweert maar niet aantoonbaar dat het zijn broer is - zijn naam liet veranderen. Indien verzoeker volhoudt dat zijn broers hun familienaam veranderden om niet meer als Tigrayanen te worden geïdentificeerd, laat verzoeker tevens na aan te geven waarom hij dit niet zou kunnen doen teneinde zich aan de beweerde vervolging omwille van zijn etnie te onttrekken. Temeer gezien verzoeker voor het overige niet overtuigend kon aangeven hoe ze anders in Ethiopië zouden weten dat hij de Tigray etnie heeft, gezien hij accentloos Amhaars spreekt, geen kenmerkende littekens heeft en het niet op zijn identiteitskaart wordt vermeld.

Hoe dan ook betreffen deze stukken slechts (deels moeilijk leesbare) fotokopieën, waaraan de Raad geen authenticiteitswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn,

7. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beweerde Tigray etnie, kunnen de problemen die hij hierdoor gekend zou hebben evenmin op waarheid berusten.

Verweerder doet in de bestreden beslissingen bovendien nog de volgende terechte vaststellingen omtrent de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten:

“Zo haalt u in eerste instantie aan dat u het slachtoffer werd van een aanval op uw familiewoning in Mojo waarbij een deel van de woning in brand zou zijn gestoken en waarbij u bewusteloos zou zijn gevallen en uiteindelijk gered zou zijn door uw burens (zie CGVS2, p.18). U heeft echter geen idee wie de daders van deze beweerde brandstichting waren en kan dit incident op geen enkele andere manier staven. U legt weliswaar een medisch attest voor waarin littekens worden vermeld die op uw lichaam werden vastgesteld, maar het attest kan om evidente redenen geen uitspraak doen over de omstandigheden waarin deze littekens werden opgelopen. U situeert dit incident voor de uitbraak van de Tigray oorlog, maar na het aantreden van de nieuwe premier Abiy. U situeert het incident met name in juli 2018 (zie CGVS1, p.14). Wanneer u gevraagd wordt naar enige documenten, haalt u aan dat uw tante de documenten in de woning zou hebben verbrand om te vermijden dat men zou weten dat jullie gelinkt konden worden aan het TPLF (zie CGVS1, p.20). Wanneer echter ter verduidelijking gevraagd wordt wanneer uw tante dit deed, antwoordt u dat ze dit echter

pas in 2020 deed, dus twee jaar later, nadat u reeds in België was (zie CGVS1, Verder haalt u aan dat u twee dagen in het ziekenhuis van Mojo zou hebben doorgebracht, na de beweerde brandstichting maar dat u hierna nog twee maanden verzorging kreeg in uw ouderlijke woning in Mojo, de plaats van het brandincident (zie CGVS2, p.19). Nadien zou u teruggekeerd zijn naar Addis Abeba zonder dat u verdere problemen had gekend in Mojo – waar u overigens ook geen klacht had neergelegd bij de lokale politiediensten. Bijgevolg vallen er wel wat vragen te stellen wat betreft de beweerde brandstichting in een deel van uw ouderlijk huis in Mojo. U slaagt er niet in dit incident te staven, niet door overtuigende verklaringen, niet door enig begin van bewijs, zoals bijvoorbeeld van uw beweerde hospitalisatie na het incident. U kan ook geen details geven over mogelijke daders, legde geen klacht neer bij de politie, kon nadien twee maanden probleemloos herstellen in uw ouderlijke woning en keerde nadien gewoon terug naar Addis Abeba.

In de hoofdstad haalt u een tweede incident aan waarbij u aangehouden zou zijn door de Ethiopische veiligheidsdiensten nadat u acties had ondernomen om hulpgoederen te verzamelen ten voordelen van de slachtoffers in de Tigray regio – nadat de oorlog er was uitgebroken. U zou gedurende vijf dagen zijn aangehouden en ondervraagd (zie CGVS2, p.20). Het merkwaardige in dit aspect van uw verhaal is dat u beweert dat u medische hulp zou hebben verzameld in uw geboortestad Mojo – de stad waar u ternauwernood aan de dood zou zijn ontsnapt – en de stad waar u ook andere problemen van discriminatie zou hebben gekend ten gevolge van uw etnische achtergrond. Het is bijgevolg erg vreemd te noemen dat u zich net naar deze stad zou hebben begeven met als doel hulpmateriaal te verzamelen om ze nadien naar de Tigray regio te brengen. U kan verder ook niet aangeven hoe de politiediensten op de hoogte zouden zijn geweest van uw beweerd opzet (zie CGVS2, p.21). U beweert dat u bent vrijgekomen nadat uw advocaat – geregeld door uw vader – een politieman had omgekocht, maar gevraagd naar de naam van deze advocaat komt u niet verder dan het geven van een voornaam (zie CGVS2, U zou vervolgens – na uw vrijlating – nog een maand verbleven hebben in Addis Abeba alvorens het land te verlaten – ook al met de hulp van u advocaat. Wat betreft uw vlucht uit uw land van herkomst moet tot slot opgemerkt worden dat u Addis Abeba heeft verlaten middels uw eigen paspoort – en een visum voor Polen. U kon zonder noemenswaardige problemen Addis Abeba verlaten, zoals u zelf aanhaalt voor het CGVS (zie CGVS2, p.22)."

8. In het verzoekschrift haalt verzoeker aan dat hem werd meegedeeld dat hij opnieuw gearresteerd zou worden en dat hij hiervoor reeds een oproepingsbrief mocht ontvangen (stuk 6 bij het verzoekschrift). Volgens het verzoekschrift betreft dit een brief opgesteld op 28 august 2013 (EK = 3 juli 2021 GK), gericht aan verzoeker, waarin hij wordt aangemaand zich aan te dienen bij de politie met het oog op ondervraging en waarbij hij van zijn vrijheid beroofd kan worden, met als reden van de uitvaardiging *"zijn Tigrayaanse afkomst alsook zijn betrokkenheid met de activiteiten van de politieke krachten binnen deze bevolkingsgroep"*.

Volgens de niet-beëdigde vertaling werd de brief opgesteld op 5 mei 2021 (*"European calendar"*, Europese kalender), terwijl dit 3 juli 2021 zou zijn volgens het verzoekschrift. Verzoeker legt hoe dan ook niet uit waarom hij dit stuk niet eerder heeft neergelegd, bijvoorbeeld bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming op 27 augustus 2021 of bij de persoonlijke onderhouds van 7 december 2022 en 12 januari 2023. Evenmin toont hij concreet aan hoe hij in het bezit kwam van deze brief.

Hoe dan ook betreft het stuk slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen authenticiteitswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

9. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker het land kon verlaten zonder te worden tegengehouden door de Ethiopische grenscontroles omdat de oproepingsbrief met het oog op zijn aanhouding (stuk 6 bij het verzoekschrift) pas na zijn vertrek werd uitgevaardigd. Hier dient te worden vastgesteld dat verzoeker beweerdelijk zijn land heeft verlaten omdat hij (toen reeds) de Ethiopische autoriteiten vreesde. Dit kan bezwaarlijk worden verzoend met de vaststelling dat verzoeker het risico nam om, onder eigen naam en met eigen legaal paspoort en visum, het land via de luchthaven te verlaten, laat staan dat dit hem lukte zonder hierbij enige problemen te kennen.

10. In het verzoekschrift wordt gewezen op de reeds eerder neergelegde medische attesten. In het medisch verslag van 29 juni 2021 (stuk 3 bij het verzoekschrift) worden drie littekens beschreven. In het psychiatrisch verslag van 20 september 2021 (stuk 2 bij het verzoekschrift) wordt gesteld dat verzoeker lijdt aan een ernstige vorm van posttraumatisch stresssyndroom. Tevens wordt bij het verzoekschrift de vragenlijst *"Beoordeling bijzondere procedurele noden"* gevoegd (stuk 4 bij het verzoekschrift), waarin verzoeker mentale problemen en lichamelijke letsels noemde. Verzoeker legde bij het Commissariaat-generaal nog de volgende rapporten neer: een psychologisch attest van 4 augustus 2021 (waarin de diagnose posttraumatische stress wordt voorgesteld met de symptomen van angst, slaapproblemen, concentratieproblemen en depressiviteit) en een psychiatrisch rapport van 27 augustus 2022 (waarin onder meer wordt beschreven dat verzoeker last heeft geheugenproblemen die zijn autobiografisch geheugen beïnvloeden).

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychiatrisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde hetzij fysieke, hetzij mentale letsels kunnen aantonen, vormen deze neergelegde stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels of problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat deze werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psychiater.

Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

In het licht van het gehele dossier kunnen de voorgelegde attesten de geloofwaardigheid van het asielaanvraag niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling of problemen bij terugkeer naar Ethiopië aannemelijk maken.

Evenmin kan de stelling in het psychiatrisch verslag van 20 september 2021 (stuk 2 bij het verzoekschrift) dat verzoeker geheugenproblemen heeft die gelinkt zijn aan concentratieproblemen waardoor hij moeilijker kan studeren, of de andere stellingen aangaande geheugenproblemen in de attesten en rapporten, aantonen dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure of dat de door hem voorgehouden psychische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf immers niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89). Bovendien stellen de psychiatrisch verslagen van 20 september 2021 (stuk 2 bij het verzoekschrift) en 27 augustus 2022 (neergelegd bij het Commissariaat-generaal) dat verzoeker goed georiënteerd is binnen tijd en ruimte.

11. Zelfs indien geloof gehecht zou kunnen worden aan de door verzoeker beweerde Tigray etnie en de hierbij horende problemen – *quod non* -, dient gewezen te worden op de gewijzigde situatie in de hoofdstad Addis Abeba wat betreft de behandeling van personen met een Tigray achtergrond.

Uit de in de bestreden beslissing genoemde COI Focus "*Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba*" van 23 juni 2023 blijkt immers dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die startten in november 2020, gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië en in de loop van 2022 werd een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs vrijgelaten. Volgens deze informatie tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst op 2 november 2022, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt uit voornoemde informatie dat, hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen, aldus deze informatie.

Verzoeker brengt met de in het verzoekschrift aangehaalde informatie (stukken 10-12 bij het verzoekschrift), die niet specifiek over Addis Abeba gaat, geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de COI Focus - die gebaseerd is op een veelheid van bronnen - niet (langer) correct zou zijn of dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

12. De overige bij het verzoekschrift gevoegde stukken ("*Arbeidscontract van onbepaalde duur dd. 05/07/2023*") en ("*Schrijven raadsman verzoeker aan DVZ dd. 13/10/2021*") betreffen zijn huidige job en een schriftelijke demarche van zijn advocaat ten tijde van de Dublin-procedure van verzoeker, maar hebben geen betrekking op verzoekers asielrelaas en doen geen afbreuk aan wat voorafgaat.

13. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het geven van theoretische uiteenzettingen en het vasthouden aan zijn Tigray etnie. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat er een hoog veiligheidsrisico is in Ethiopië wegens het binnenlands gewapend conflict dat niet beperkt blijft tot één of meer regio's maar een conflict is met uitzaaiingen die nationaal verspreid zijn en verwijst naar de stukken 10-12 bij het verzoekschrift. Hiermee toont verzoeker niet aan dat er actueel voor burgers in Addis Abeba, dat aangenomen kan worden als verzoekers regio van herkomst omdat hij er jaren gewoond en gewerkt heeft en waar hij zich terug zou kunnen vestigen, een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

16. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS